

א. היה זה לפני ימים רבים

ב. היה היה אגם

ג. אהבנו להלך לחופו, יחפים בין עשבים לחים,
על גבי חלוקים שחוקי גאותו של אגמנו הקטן – אגם החולה.

ד. אהבנו אותו בעיתות מרגוע ובימי זעפו

ה. גשם נתך

רוח קרה וחותכת חדות

בידיים חשופות לחות.

אנחנו מתכרבלים המעילים

מזיחים את מגבעות הדייגים

ומתגעגעים לבקר אור.

ו. יום שקט,

המים שטוחים, חלקים

המשוטטים טובלים במים

משהורמו – ניתזות טפות שקופות.

הסירה ויושביה - עולם קטן, בים דממה.

ז. סערה מתקרבת, רחש קרב והולך

אי-שם בחביון ההרים שבמזרח

נהמה עמומה מתגלגלת וקרבה

ובאה אלינו כמכת רוח עזה

המטלטלת את הסירה ומקימה גלים גלים.

יתגבר פרץ הרוח ויהפוך מפל סופה

הגולש מן הבשן האדיר

מטאטא לפניו בני-כנף נפחדים

מניס את הדגה, ומנער את קני הסוף והגומא.

ח. לילה, אחר חצות

כל הרוחות נדמו זה כבר

פני המים חלקים וקולות הלילה עליהם:

קרקור אלפי צפרדעים, זמזום מיליוני יתושים

קריאתו החד-גונית של עוף לילה (או או)

ירח, כוכבים.

קווי אופק המשורטטים בידי רכסי הרים.
אי של עשב סמיך, לוע משחיר של ואדי מנגד,
קבוצת עצים המסמנת כתם כהה בחוף.
הכל כה מוכר - אנחנו בבית.

.IX. היה זה לפני ימים רבים

.X. היה היה אגם

.XI. (יש לכם דגים?)

.XII. (יש לנו דגים!)

הרשת עולה מרופדת דגים, דג אחר דג, הערמה גדלה והולכת
וזנבות הדגים טופחים בדפנות הסירה – מנגינה ערבה.

.XIII. גוונים שונים למים,

צל הרים בהם שחור לבן

שמש צובעתם אדומים וורודים.

צהריים מסנוורים

ליל ירח מכסיף רכות קטיפה

ראשי גלים מקציפים לבנונית

לעתים רחוקות מופיע כחול הים שבשירים

זך השמים ללא ענן

גונים שונים למים!

.XIV. פני המים חידה הם, הכל משתקף בהם ומסתיר את שיש בהם.

.XV. היה היה אגם

.XVI. כן עברו שנים, שנים רוגעות ושנים סוערות, ובקרים צוננים,

צהרי ימים צורבים וערבים ערבים.

.XVII. ביום מן הימים נחרץ הדבר

מכונות הובאו, טרקטורים החלו לכרסם בשולי הביצה.

מחפר ענק תקע את שיניו באדמתה

ובצעדי צב הבקיע דרכו – צעד, צעד, יום, יום.

צפורים בהולות עקרו מדירותיהן

ויצאו לחפש מרחבי מחיה חדשים.

והתעלות נמתחות והולכות כסרגלי המהנדס החוזה.

- XVIII. מעט מעט, ובאין רואה, הצטמק אגמנו.
במקום שאמש החליקה סירתנו נתקלו היום בשרטון בוץ חבוי.
שורשים עקורים ציירו צורות מוזרות. שטח הדיג נצטמצם.
- XIX. בעקבות המים הנסוגים צעדו דשדשו אדם וחיה.
ומשיבש הבוץ זחלו הטרקטורים – חרתו חותמם שתי וערב,
- XX. האגם הנדון למיתה גובע ונמק לנגד עינינו
אדמה בקועה ושסועת יבושת זעקה בגסוס מליוני יצורי האגם
בפיותיהם הפעורים.
- XXI. לא עבר זמן רב, אכן במהירות מדהימה, וירקות חדשה כסתה
את האדמה החדשה.
קני הסוכר והכותנה שגשגו בזינוק.
בשדות ציד הדגה מאמש כאילו כאן בית גידולם מימי בראשית.
- XXII. היה זה לפני ימים רבים
- XXIII. חזרנו לטייל לאגם, יחפים לחופו של ירדן.
בצלם של עצים שקויי מי תהום של אגמנו הקטן – אגם החולה.
- XXIV. דוד לדור יביע אומר.
- XXV. היה היה אגם